

ling. Jeg glæder mig over, at vi har denne Lejlighed til at kunne tale om, saa at sige, hvad man vil, til at bringe de Tanker, som man har, frem til Offentlighedens Kundskab. Dur Tankerne, bærer de vel Frugt, i alt Fald kan de, naar de er komne frem, kritiseres og retledes. Jeg anbefaler den af mig her nævnte Tanke til den høje Regering og det høje Ting.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler dvælede ved, rører ved en meget vigtig Sag, som jeg tillod mig at drage frem under Forhandlingerne i Fjor angaaende Finanslovsforslaget. I andre Lande, f. Eks. Sverige og Norge, gives der Bestemmelser om, at det ikke er tilladt fremmede at erhverve Grundejendomme i Landet uden særlig Tilladelse fra Regeringens Side. En saadan Bestemmelse mangler vi desværre herhjemme. Skønt det ærede Medlem ikke rettede en særlig Opfordring til Lovgivningsmagten angaaende en Lovgivning paa dette Omraade, tror jeg dog, at han vil være enig med mig i at henstille til den høje Regering at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og tage Initiativet til en saadan Lovgivning. Naar Regeringen skal give en saadan Tilladelse for fremmede til at erhverve Grundejendomme her i Landet, vil den være Herre over de Fordringer, der maa stilles med Hensyn til denne Grundejendoms Udnyttelse, og den vil kunne stille dem i Tide. Jeg ved nu ikke, om det i dette Tilfælde er for sent. Men træffes en saadan Bestemmelse, vil man kunne forhindre Ødelæggelser som dem, det ærede Medlem fremdrog og vistnok ikke frygtede uden Grund. Jeg tillader mig derfor i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse at gentage min Henstilling fra i Fjor.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det, jeg her særlig har lagt Vægt paa, er, at man ved Lovgivningsbestemmelser sikrer sig mod, at det omtalte Areal paa Tusinder af Tønder Land, der, efter at Tørven er taget bort, har Betingelser for at blive dyrkbar og frugtbar Jord, ikke ved hensynsløs Udnyttelse, enten det saa sker ved indenlandske eller uden-

landske Selskaber, bliver gjort goldt og ufrugtbart. Jeg indrømmer, at den af det ærede Medlem fremdragne Side af Sagen har sin store Betydning, men Betydningen er maaske dog mindre i et Land som Danmark end i Lande, hvis Jord indeholder store Værdier i Form af Mineralier og lignende.

Christian Rasmussen: Som sædvanlig skal jeg afholde mig fra storpolitiske Betragtninger ved Finanslovbehandlingen og indskrænke mig til at rette nogle Henvendelser af lokal Art til enkelte af de Herrer Ministre.

Jeg skal da først henvende mig til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af et Spørgsmaal, der i den senere Tid har været stærkt oppe i Nordsjælland, ikke alene i den Kreds, jeg repræsenterer, men ogsaa i de andre Kredse. Dette Spørgsmaal, der har ikke ringe Interesse for os ikke blot af Hensyn til Turistbesøget, men ogsaa af andre Grunde, angaar den Afspærring af Adgang til Stranden, som i den seneste Tid er iværksat af Folk, der væsentligst i Spekulationsojemed har købt de til Stranden stødende Grunde og derefter i mange Tilfælde vistnok uden Spor af Ret har spærret Strandbredden for den offentlige Færdsel, som i umindelige Tider har fundet Sted der. Forholdet er da efterhaanden blevet, at det store Publikum næsten er udelukket fra den dejlige Strand langs hele Øresunds Kyst. Strækningen fra København til Helsingør er ganske afspærret, naar lige undtages det saakaldte „Fluepapir“ ved Charlottenlund, og dette lille Stykke Fluepapir synes jo ogsaa nu at være truet.

Vender vi os til Kysten Nord for Helsingør, finder vi, at en tidligere, kortsynet Kommunalbestyrelse har bortsolgt den største Del af de Jorder, Helsingør Kommune raadede over, derunder ogsaa Strandretten, til private og derved i alt væsentligt udelukket Publikum fra Adgang til Søen fra de Grunde, som Kommunen tidligere har været i Besiddelse af. Paa samme Maade er det Schimmelmansske Fideikommiss gaaet frem og i tidligere Tider delvis ogsaa Staten, saa at naar undtages en kortere Strækning af Strandbredden ved Julebæk, lidt til begge Sider for Julebækshusene, Stranden fra Helsingør til Ellekilde ved Hornbæk Plantage er fuldstændig spærret. Udfor Plantagens nordlige Del har Staten i de senere Aar solgt en Del Villagrunde, men for alle disse gælder det, at der ikke er givet de nye Ejere Strandret, det er overordentlig glædeligt, og jeg finder Anledning til at takke, fordi man